

Делото е образувано по обвинителен акт на В.ската районна прокуратура, с който е внесено в съда обвинение против подсъдимия И.В.И. с ЕГН 8410101101 от гр.В., обл.В. по чл.194, ал.1 във вр.с чл.20, ал.2 от НК, и против подсъдимия С.П.Т. с ЕГН ***** от с.Слана бара, обл.В. по чл.196, ал.1, т.1 във вр.с чл.194, ал.1 във вр.с чл.20, ал.2 във вр.с чл.29, ал.1, б.»Б» от НК.

Представителят на районната прокуратура в съдебно заседание е поддържал обвинението срещу подсъдимия И. и обвинението срещу подсъдимия Т., така както е внесено в съда с обвинителния акт, и моли те да бъдат признаи за виновни по повдигнатите обвинения и за постановяване на осъдителни присъди спрямо същите.

Подс.И. се признава за виновен, не отрича авторството на деянието, потвърждава обстоятелствата по обвинителния акт и моли за постановяване на присъда, с която да му бъде наложено наказание в минимален размер. Подсъдимият и неговият защитник в съдебното заседание заявяват, че са съгласни производството по делото да протече при условията на чл.371, т.2 от НПК, нямат искания за събиране на нови доказателства. Разяснено им е, че при постановяване на присъдата ще се ползват доказателствата от досъдебното производство, и направенте от самопризнания. Производството по делото протича при условията на глава двадесет и седма от НПК, съкратено съдебно производство по чл.371, т.2 от НПК.

Подс. Т. се признава за виновен, не отрича авторството на деянието, потвърждава обстоятелствата по обвинителния акт и моли за постановяване на присъда, с която да му бъде наложено наказание в минимален размер. Подсъдимият и неговият защитник в съдебното заседание заявяват, че са съгласни производството по делото да протече при условията на чл.371, т.2 от НПК, нямат искания за събиране на нови доказателства. Разяснено им е, че при постановяване на присъдата ще се ползват доказателствата от досъдебното производство, и направенте от самопризнания. Производството по делото протича при условията на глава двадесет и седма от НПК, съкратено съдебно производство по чл.371, т.2 от НПК.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 11.12.2023г. около обяд подсъдимият И. и подсъдимият Т. отишли с такси в с.Ботева, обл.В., спрели пред дома на Т.Й. - бабата на подсъдимия Т. на ул.“Ч.“, № 2 и проверили дали прозорците са затворени. Забелязали един от тях отключен и го отворили. Подс.И. влязъл в къщата пръв, след него

влязъл и подс.Т.. Вътре в една от стаите Т. отворил някакви чекмеджета и взел пари на банкноти и монети. И. взел черна раница с две радиостанции и две камери. След това подсъдимите излезли от къщата през отворения прозорец и със същото такси се прибрали в гр.В.. На този ден по-късно около 16,30ч. свидетелката Д. отишла в дома на Йорданова и с предоставения ѝ от последната ключ отключила входната врата, влязла вътре и забелязала, че на едно легло е повдигнат матрака и това ѝ направило впечатление, а като отишла в кухнята и отворила едно от чекмеджетата /понеже знаела, че в него има пари/ установила липсата на сумата от 2000лв. По-късно свидетелят Г. установил и липсата на два броя радиостанции, два броя камери с ел.адаптери и черна раница. На 12.12.2023г. свидетелят П. заложил в заложна къща двете камери с адаптерите, които му били дадени от И., за които Т. му казал, че са си ги били купили. От къщата в с.Б. е иззета дактилоскопна следа оставена от дясната длан на Т.. И. предал на органите на полицията доброволно черната раница и двете радиостанции. Михайл Цеков предал на полицейските служители доброволно двете камери с адаптри. Според заключението на съдебно-стоковеската експертиза стойността на всички отнети вещи е 230лв.

Тази фактическа обстановка се доказва от гласните и писмени доказателства: показанията на свидетелите Г., Д., Т., Т.а, Г. и П., протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум, протокол за доброволно предаване, заложен билет, експертна справка, заключенията на съдебните стоковедска и дактилоскопната експертизи, справки за съдимост и карти за обвиняемо лице по два броя, както и от обясненията на подсъдимите. Тези доказателства се преценяват всяко едно от тях по отделно и всички такива в тяхната съвкупност. Между посочените доказателства, относно това, което е прието от съда като безспорно установено и за категорично доказано няма противоречия, те се допълват взаимно и кореспондират помежду си, за което съдът ги възприема, кредитира и им дава вяра.

От изложената фактическа обстановка съдът прави извода, че И. е осъществил състава на престъпното деяние по чл.194, ал.1 във вр.с чл.20, ал.2 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. От обективна страна той, на 11.12.2023г. в с.Ботева, обл.В., от къща на ул.“Ч.“, № 2, в съучастие като съизвършител със С.П.Т. от гр.В., отнел чужди движими вещи: парична сума 2000лв., черна раница на стойност 20лв., два броя радиостанции на стойност 50лв. и два броя камери с ел.адаптери на стойност 160лв., от владението на друго: собственика им Иван Бориславов Г. от с.Свидня, общ.Своге, без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои, всичко на обща стойност 2230лв. От субективна страна той е извършил това при форма на вината пряк умисъл, съзнавал е общественно-опасния характер на деянието и неговите общественно-опасни последици и е искал тяхното настъпване. За формата на вината се прави извод от конкретното поведение на извършителя, което обективира и неговото субективно отношение към стореното.

За описаното престъпление е предвидено наказание лишаване от

свобода за срок до осем години. За постигане на целите на наказанието по чл.36 от НК и при индивидуализацията на наказанието съгласно чл.54 от НК на подсъдимия следва да бъде определено наказание «лишаване от свобода» в размер на шест месеца, и намалено с една трета, при условията на чл.371, т.2 от НПК и във вр.с чл.58а от НК, като на И. се налага наказание «лишаване от свобода» за срок от четири месеца, което да бъде изтърпяно ефективно при първоначален «общ» лрежим. На основание чл.59, ал.1 от НК при изтърпяване на това наказание следва да се зачита времето, през което лицето е било задържано под стража или е бил под домашен арест.

Съдът има предвид от една страна смекчаващите отговорността обстоятелства. Подсъдимият не се отклонява от органите на съдебната власт и наказателния процес, съжалява за извършеното и осъзнава вината си, прави самопризнания, съдействайки за разкриване на обективната истина. Той по този начин не разкрива висока степен на обществена опасност на дееца, и не са настъпили съществени вредни последици за обществените отношения и отселни лица. От друга страна подсъдимия е осъждан и наказанието не може да бъде постановено при условията на чл.66, ал.1 от НК.

От изложената фактическа обстановка съдът прави извода, че Т. е осъществил състава на престъпното деяние по чл.196, ал.1, т.1 във вр.с чл.194, ал.1 във вр.с чл.20, ал.2 във вр.с чл.29, ал.1, б.»Б» от НК, както от обективна, така и от субективна страна. От обективна страна той на 11.12.2023г. в с.Б., обл.В., от къща находяща се на ул.«Ч.», № 2, в условията на опасен рецидив след като е бил осъждан два и повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, и поне за едно от тях изпълнението не е отложено, в съучастие като съизвършител с Илия Владимиров И. от гр.В., отнел чужди движими вещи: парична сума 2000лв., черна раница на стойност 20лв., два броя радиостанции на стойност 50лв. и два броя камери с ел.адаптери на стойност 160лв., от владението на друго: собственика им Иван Бориславов Г. от с.Свидня, общ.Своге, без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои, всичко на обща стойност 2230лв. От субективна страна той е извършил това при форма на вината пряк умисъл, съзнавал е обществено-опасния характер на деянието и неговите обществено-опасни последици и е искал тяхното настъпване. За формата на вината се прави извод от конкретното поведение на извършителя, което обективира и неговото субективно отношение към стореното.

За описаното престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода за срок от две до десет години. За постигане на целите на наказанието по чл.36 от НК и при индивидуализацията на наказанието съгласно чл.54 от НК на подсъдимия следва да бъде определено наказание «лишаване от свобода» в размер на една година, и намалено с една трета, при условията на чл.371, т.2 от НПК и във вр.с чл.58а и чл.55, ал.1, т.1 от НК, като на И. се налага наказание «лишаване от свобода» за срок от осем месеца, което да бъде изтърпяно ефективно при първоначален «общ» режим. На основание чл.59, ал.1 от НК при изтърпяване на това наказание следва да се зачита

времето, през което лицето е било задържано под стража или е бил под домашен арест.

Съдът има предвид от една страна смекчаващите отговорността обстоятелства. Подсъдимият не се отклонява от органите на съдебната власт и наказателния процес, съжалява за извършеното и осъзнава вината си, прави самопризнания, съдействайки за разкриване на обективната истина. Той по този начин не разкрива висока степен на обществена опасност на дееца, и не са настъпили съществени вредни последици за обществените отношения и отселни лица. От друга страна подсъдимия е осъждан и наказанието не може да бъде постановено при условията на чл.66, ал.1 от НК.

Двамата подсъдими следва и да бъдат осъдени да заплатят солидарно на държавата по сметка на ОДМВР-В. направените по делото разноски за експертиза и вещи лица в размер на общо сумата от 217.92 лева.

Веществени доказателства да бъдат предадени на държавата и унищожени.

Водим от горното съдът постанови присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: